

*Inspired
Roots*

E-Magazine

Inspired Roots

PODAR
INTERNATIONAL SCHOOL
RATNAGIRI

CBSE Affiliation No. 1130929

Inspired Roots

Editorial Panel

Chief Editor: Principal Sir....

Ms. Kavita Nihutram Vishwakarma

Ms. Shweta Makarand Upanekar

Ms. Nigar Majgaonkar

Ms. Nupoor Ninad Paste

Mr. Pravin Shivaji Kambale

Ms. Mandira Pravin Somvanshi

Design and Graphics: Ms. Misba Husain Kazi, Mrs. Tanzila Solkar

Inspired Roots

"The root of education is bitter, but the fruit is sweet."-Aristotle

The golden years in school are not about lessons and home works but about growing and excelling in every way possible, to fit into the fast changing and fast progressing world. Today's change is bigger than yesteryears. We are witnessing unparalleled changes in every field, where there is struggle for existence, where the strongest and fittest is accepted and appreciated.

The Podar International School focuses on technology for education. The school promotes technology based learning. The diversity of the seekers makes this temple of knowledge a beautiful destination for aspirants of true knowledge. This kindling of wisdom becomes a real challenge when the roots are shackled by the prejudices of many kinds.

This e-edition of Inspired Roots is an invitation to every stakeholder to go beyond all prejudices in search of the firm root .Every member of Podar International is committed to develop dynamic and critical thinking in every novice who steps to this campus, root of knowledge. So that its root may spread to the innumerable generation.

I am enormously joyful to say that this magazine is story of our accomplishments of the goals that we set for us this year .Now I take this opportunity to appreciate all the students and staff, in particular, those who contributed to this endeavor in one way or other .I feel proud to say that Podar International School, Ratnagiri is blessed with so many brilliant and hardworking students and staff members.

Inspired Roots

I also acknowledge the devoted efforts of the editorial board to the realization of the e-book 'Inspired Roots'.

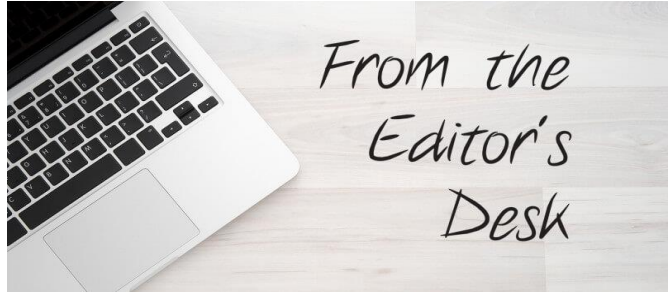
Congratulation to all.

Principal

Mr. Kirtikumar Deshmukh

Inspired Roots

Dear Readers

Greetings from the Podar family

This first edition of The Inspired Roots makes its presence during this period of lockdown, caused due to COVID-19. Right now, we see ourselves, collectively facing this pandemic, a situation for which we had no experience and little preparation. And, at this time, when the whole world is battling against it, Podar International School, Ratnagiri has added another feather to its cap; the E-magazine, to provide our students a stage to bring out their creative thoughts and expression.

Michael Jordan said 'Talent wins games, but teamwork and intelligence win championships.' This magazine, indeed, is an honest effort to showcase not just the talents of our budding authors, poets and artists, but also to give them a platform to launch themselves and touch the sky. The outstanding articles, poems and Write-ups of our gifted and innovative minds are sure to captivate the imagination of the readers. With complete faith in their hard work, we are sure that their original ideas will certainly excite and elate your thoughts.

The Editorial team takes this opportunity to express its sincere gratitude to our Principal, Mr. Kirtkumar Deshmukh, for entrusting us with the responsibility of adding another chapter to the history of PIS, Ratnagiri.

We also extend our heartfelt gratitude to all the parents for their continued support to the institution and its endeavours. "Dear Parents, you have, indeed, walked the extra mile to ensure that our children make the best use of their time."

We hope that you would enjoy your journey as you sail through this enchanted ocean of brilliance. We wish you all happy and fun-filled days with your loved ones.

May God Almighty keep us all safe and healthy.

Happy Reading!

Designed by
Ms. Misba Husain Kazi

Editor
Ms. Kavita Nihutram Vishwakarma

INDEX

English

Locked up
August
Co-ed
Home sweet home
The exotic pepper
The real life Santa in my life
I miss my school
Relationship
Choco land
The extraordinary holiday
The masked TV Trouper
My First Visit to Beach
Marty and Mei-Ling
Unity is strength

HINDI

हमारा बचपन
हिन्दी है हिन्द की धड़कन
क्यों किसी निर्दोष की जिंदगी से खेले
बचपन का जमाना...
श्री. करोना
कौए का रंग सफेद
सुनहरा बचपन
क्रांतिज्योति - सवित्रीबाई ज्योतिराव फुले
'जननी जन्मभूमि स्वर्ग से भी महान है'

MARATHI

'बालपण'
निसर्ग
हे वर्ष
२०२०

Inspired Roots

मी अनुभवले ला कोरोना

कोरोना

माझा छंद - वाचन

मदत करणे हिच खरी सेवा

जिजाऊ

हवा प्रदुषण व त्याचे परिणाम

हरियाल

डिजिटल तंत्रज्ञानासोबत बदलणारे माणूस

मित्र

सफिन हसन- भारतातील सर्वात तरुण आयपीएस अधिकारी.

Teacher's Articles

फूलवारी

मी खरच पालकत्व स्विकारले आहे का....?

Inspired Roots

I am locked up in my house,
Like a cage, a tiny mouse.

Bored of such small space,
Tired of seeing the same faces.

The world is filled with dark virus,
Miss the amazing rides of the bus.

Miss the swirling in the halls,
And the trips with friends to the waterfalls.

A deadly virus is roaming around,
But found a talent which was never found.

My journey would be continued in this lock up,
Playing with my cute little pup.

Anwita Mangesh Desai
(Grade VI Pythagoras)

Inspired Roots

**PAGES FLUTTER VIGOROUSLY
COMPLETELY FILLED WITH DUST,
WHEN I WIPE THE DIRT AND READ IT OUT
TO MY SURPRISE, IT'S AUGUST.**

**NO WONDER HOW MONTHS HAVE PASSED
FEELS LIKE YESTERDAY WAS NEW YEAR
THE VIBES ARE SO EXCITING
SINCE LONG, I HAVE BEEN EAGER.**

**IT COMES WITH SO MANY FESTIVALS
A BLISS! NORTH TO SOUTH
NEW CLOTHES, GIFTS AND SWEETS
EVERY BREATH IS JOYFUL, NO DOUBT.**

**AND WHEN I STEP OUT OF MY HOME
I SEE THE TREES WITH NO LEAVES AT ALL
IT IS KINDA OBVIOUS
BECAUSE THE SEASON IS KNOWN AS FALL.**

**THE AUTUMN DOESN'T DEPRESS ME
IN SPITE IT BRINGS US HOPE
"YOU KNOW, YOU WILL FALL
AS FOR TO CLIMB RIGHT UP THE SLOPE"**

**ALL GOOD THINGS COME TO AN END
AND SO, COMES AUGUST
IT HAS TAUGHT ME 3 THINGS
HOPE, LOVE AND TRUST.**

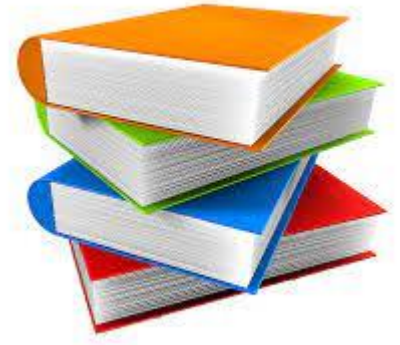
***PRISHA SANJAY BANSAL
(GRADE IX EMERALD)***

Inspired Roots

Co-ed

Straining up the rise with heavy books
I grumble. But at the top gold sifting
Through the fleeting fog shifts the shadows
On distant hills, and I almost follow the road
That is lost in a green haze on the horizon.
But by the time I reach to turn to school
Those beckoning beyond are gone from sight,
And I am able to quiet this vagabond heart,
Taking with me the glimpse of morning on the hills.

Prarambh Arvind Chaturvedi
(Grade IX Emerald)

Inspired Roots

Thousands of residencies lay out there,
With people, playing and enjoying.
There is utter excitement in every air,
The love, not depleting instead growing.

What is behind their happiness?
What makes them so joyous?
Is it Easter or thanksgiving or Christmas?
Well, it was kind of obvious.

What makes a person smile?
In the eve, after his stressful chores
What makes him travel a mile?
To reach his own shore.

I finally know the reason behind,
It is togetherness and quality time,
Brings positivity and peace to mind,
Family, yes, always perfect and prime.

A house is made up of cement and walls
But family is what makes it a home.
Whether it is winter, summer, autumn or fall,
They will never leave you alone.

Prisha Sanjay Bansal
(Grade IX Emerald)

Inspired Roots

THE EXOTIC PEPPER

"Mummy! Mummy!" shouted little Murna racing from the front door to the kitchen. "There's a parcel. The postman brought a parcel!"

Her mother, Savini, looked at her in surprise. She had no idea who could have sent them a parcel. Maybe it was a mistake. She hurried to the door to find out. Sure enough, the postman was there, holding a parcel about the size of a small brick.

"From America, madam," he said. "See! American stamps."

It was true. In the top right-hand corner of the brown paper parcel were three strange-looking stamps, showing a man's head. The package was addressed to Savini, in big, clear black letters.

"Well, I suppose it must be from Great-Aunt Pasni," said Savini to herself, as the postman went on his way down the street, whistling. "Although it must be twenty years since we heard anything from her. I thought she would have been dead by now."

Savini's husband Jonas and her son Arenas were just coming in from the garden, where Murna ran to tell them about the parcel. "Well, open it then!" said Arenas impatiently. "Let's see what's inside!"

Setting the parcel down in the middle of the table, Savini carefully began to tear open the paper. Inside, there was a large silver container with a hinged lid, which was taped shut. There was also a letter.

"What is it? What is it?" asked Murna impatiently. "Is it a present?"

"I have no idea," said Savini in confusion. "I think it must be from Great-Aunt Pasni. She went to America almost

Inspired Roots

thirty years ago. But we haven't heard from her last twenty years. Perhaps the letter will tell us." She opened the folded page cautiously, looked up in dismay. "Well, this is no help!" she said in annoyance. "It's written in English! How does she expect us to read English? We're poor people, we have no education. Maybe Pasni has forgotten her native language, after thirty years in America."

"Well, open the pot, anyway," said Jonas. "Let's see what's inside."

Cautiously, Savini pulled the tape from the neck of the silver pot and opened the lid. Four heads touched over the top of the container, as their owners stared down inside.

"Strange," said Arenas. "All I see is powder." The pot was about one-third full of a kind of light-grey powder.

"What is it?" asked Murna, mystified.

"We don't know, darling," said Savini, stroking her daughter's hair. "What do you think?" Murna stared again into the pot.

"I think it's coffee," she announced, finally. "American coffee."

"It's the wrong colour for coffee, darling," said Jonas thoughtfully. "But may be she's on the right track. It must be some kind of food." Murna, by now, had her nose right down into the pot. Suddenly, she lifted her head and sneezed loudly.

"That's it!" said Arenas. "It must be pepper! Let me try some." Dipping a finger into the powder, he licked it. "Yes," he said, "it's pepper all right. Mild, but quite tasty. It's American pepper."

"All right," said Savini, "we'll try it on the stew tonight. We'll have American-style stew!"

Inspired Roots

That evening, the whole family agreed that the American pepper had added a special extra taste to their usual evening stew. They were delighted with it. By the end of the week, there was only a teaspoonful of the grey powder left in the silver container. Then Savini called a halt.

"We're saving the last bit for Sunday. Dr Rahul is coming to dinner, and we'll let him have some as a special treat. Then it will be finished."

The following Sunday, the whole family put on their best clothes, ready for dinner with Dr Rahul. He was the local doctor, and he had become a friend of the family many years before when he had saved Arenas' life after an accident. Once every couple of months, Savini invited the doctor for dinner, and they all looked forward to the entertaining stories of his youth at the university in the town.

During dinner, Savini explained to the doctor about the mysterious American pepper, the last of which she had put in the stew they were eating, and the letter they could not read.

"Well, give it to me, give it to me!" said the doctor briskly. "I speak English! I can translate it for you."

Savini brought the letter, and the family waited, fascinated, as the doctor began to translate.

"Dear Savini: you don't know me, but I am the son of your old Great-Aunt Pasni. She never talked much to us about the old country, but in her final illness earlier this year, she told us that after her death, she wanted her ashes to be sent back home to you so that you could scatter them on the hills of the country where she was born. My mother died two weeks ago, and her funeral and cremation took place last week. I am sending her ashes to you in a silver casket.

Inspired Roots

Please do as she asked, and spread them over the ground near where she was born. Your cousin, George Leary."

Adwait Mangesh Desai

(Grade IX Emerald)

Inspired Roots

The Real Life Santa in my Life

It was Christmas time and I was really waiting for my gift. This year I decided to spy the whole night to meet Mr. Santa Claus. Later, when everyone went to sleep, I crawled down from my bed and hid in the corner of the living room near the well decorated Christmas tree waiting for Santa.

The real Santa in my life are my parents. Whenever I want anything they provide me. I am thanking God that he gave me such lovable parents. I don't know if Santa is real or not, but I know that my parents are my life Santa.

So we always need to respect our parents. We should always follow the instructions of parents. We should not get angry if they are scolding us for it is for our own good. Let's have a wish that the Santa in our life will always be there forever with us.

Hrucha Milind Dandawate

(Grade IV Wordsworth)

Inspired Roots

I Miss My School

The summer holidays were almost over and we were waiting for the school to reopen. But this year was unlike the previous years. It was a pandemic outbreak of Coronavirus. And the whole world was shut down. During this pandemic situation, there was a strict lockdown which prevented us from meeting our loved ones. We were stuck in our homes. First it was enjoyable as my parents were home all the time. Mother was preparing so many delicious recipes as she was at home all the time. But after some time, it started getting bored. We couldn't go out of home as well. We couldn't play with friends. And the biggest thing is that I would miss my school.

I love my school, *Podar International School*. It not only provides us education but also encourages us to take part in different activities. I miss my friends and my teachers as well. They are always very helpful and kind to us.

Inspired Roots

It is true that we are having online classes but the fun of sitting in the classroom and having fun with classmates is not the same. In virtual class, we are close but still apart. We don't go to school for just studying, but for communicating with each other, playing and doing interesting things with friends, too.

I miss different activities, events, our sport competitions, annual functions. In this pandemic situation, God please give us grace to fight this pandemic situation so that we can go to school and meet our friends and teachers once again.

Thank you

-Aarya Mahesh Shivade

(Grade V Aristotle)

Inspired Roots

RELATIONSHIP

As we move across daily, we encounter a crowd of people that pass by. They are neither friends nor relatives. They can be neighbours, a travel companion, someone you meet at the park, or any other person. If this unfamiliar relationship is treated with respect and care, it can grow to friendship in the future.

Love and trust are the most profound and important characteristics in humans. People interact daily which acts as the base for the formation of relationships. For having a good and healthy relationship, the person needs to focus on the basic four attributes. They are communication, trust, respect and love. For any relationship to flourish and sustain, one needs to have the four pillars incorporated in the deep roots of the relationship.

Every relationship starts when two people communicate. Having a healthy communication is important to share problems and find a solution for them. In the absence of communication, the relationship fails due to mistrust and doubts.

Secondly, trust is the foundation of any relationship. Every relationship starting right from family or friends, if the trust is void, the relationship is bound to end or fail. Mutual trust and loyalty can be gained when you share your true feelings.

The third pillar is respect. In personal as well as professional world, respect is very important. If a person respects others, he gains respect from others. Treating others with respect and care not only gains respect for themselves but also creates a base for a long-term relationship.

The last is love. If there is love, there is care. Every person searches for love in their life. Having a relationship full of love makes a person happy and relationship strengthens.

Relationship is not built in one day. They take years and years to get stronger irrespective of what kind of relationship you want to continue.

Prarambh Arvind Chaturvedi

Inspired Roots

MANY YEARS AGO, A LAND CALLED CHOCOLAND EXISTED ON THE MOON, THERE WERE MANY SWEET PEOPLE LIVING IN IT, LIKE CHEEKYCHERRI, THE PAIR OF TWO LITTLE MISCHEVIOUS SUGARED CHERRIES, TUITTY-FRUITY, THE KIND, HELPFUL LITTLE JELLIGIRLS, AND THEIR MAYOR MR. CHUNKY-SUGAR. THE LAND WAS HAPPLE-DAPPLE RAINBOWY. THE NATIVES WERE SO WARM AND KIND HEARTED THAT CHOCOLAND WAS FAMOUS ALL OVER THE FANTASYLAND. THEN A NEW PROBLEM AROSE ITSELF, THE MAYOR, WHO LOVED HIS LAND, HAD A MEETING WITH A-YEKO, THE WIZARD, WHO HAD ASKED FOR THE LAND, "THIS IS THE PERFECT LAND! MAY I HAVE IT AS MY PRACTICING SCHOOL, SAY, DEAR MAYOR?" HE SAID, THE MAYOR SAID "NO! HOW CAN I GIVE AWAY MANY LIVES FOR A PRACTICING SCHOOL, WHERE ONLY A PERSON CAN PRACTICE?! NO, NO, NO, NO, NO!" THE REFUSAL OF HIS REQUEST ANGERED A-YEKO, AND HE PUT A CURSE ON THE PEOPLE OF CHOCOLAND THAT – "THESE PEOPLE MAY NOT LOSE THEIR GOOD BEHAVIOUR, BUT MAY STAY SAD FOR AN UNKNOWN REASON, AND ONLY A TRUE UNICORN CAN BREAK THE SPELL. MUWAHAHAHA, MUWAHAHAHAHAHA." THEN THE NEXT MORNING THE CURSE STARTED THE REACTION, 'MUMMY, I WANT MUMMY! OAAA OAA' THE LITTLE CHILDREN CRIED. THEN AS YOU KNOW, CHOCOLAND HAD MANY VISITORS, AND THE HAPPY COMMUNITY MEMBERS REPORTED THAT THE PEOPLE WERE JUST AS KIND AND WARM AS BEFORE, BUT SAD, FOR AN UNKNOWN REASON, JUST LIKE A BAD MIRACLE. THE DAYS PASSED, AND THE PEOPLE WERE FILLED WITH SADNESS. OH IT WAS BAD, VERY BAD. THEN AFTER MANY DAYS, OR MONTHS A UNICORN VISITED THE LAND. HIS SKIN SHONE AND SHIMMERED UNUSUALLY IN

Inspired Roots

THE SUN, HIS WINGS WERE OF A PEARLY COLOR...OR WOULD HAVE BEEN IF THEY WOULDN'T HAVE BEEN BURNT SO BADLY. THE CHOCOLANDERS ASKED HIM IN A SWEET, COMFORTING BUT A RATHER A SAD VOICE, 'WHAT HAPPENED? ARE YOU HURT?' HE REPLIED, 'YES, MY FRIENDS.I AM THE PRINCE OF UNICORNS, AND I WANTED TO VISIT CHOCOLAND, SO I FLEW OVER MY PLACE, AND IN THE WAY I FLEW OVER A BURNING HOUSE, AND CACKLING FIRES! I...UM...MY WINGS CAUGHT FIRE. OUWEEE! AND NOW THEY'RE PAINING...VERY BADLY.OH, WHAT SHALL I DO?' THE CHOCOLANDERS WERE PITIED BY HIS POOR CONDITION. THEY WANTED TO HELP HIM, BUT HOW? WHILE THEY WERE THINKING, CHEEKICHERRY SAID, 'OH, I HAVE JUST THE THING YOU NEED...'AND PRODUCED A VIAL FILLED WITH A SHIMMERY VIOLET LIQUID.THE VIAL LOOKED AS IF IT WAS MADE OF PURE CRYSTAL AND WAS CARVED BY SERERYS, IT HAD THE ROSE OF RAMIND ON IT'S CORK AND THE LIQUID SHONE AND SHIMMERED IN THE SUNSHINE AS IF SOME KIND OF TRANCE.CHEEKYCHERRY CAREFULLY PUT THE LIQUID ON TO THE UNICORN'S WINGS....AND VOILA'! HIS WINGS HEALED WITHIN SECONDS!!! HE WAS SO HAPPY THAT HE DID A JIG OF JOY.THEN HIS HORN STARTED GLOWING, IT'S LIGHT GREW BRIGHTER, EVEN BRIGHTER UNTIL YOU COULDN'T HELP SQUIRMING. THE CURSE WAS LIFTED!! EVERYONE WAS HAPPY!!ONCE AGAIN!!

Inspired Roots

PSSSST... YOU WANT TO READ A JOKE?

WELL, IN HIS OLD PRACTISING SCHOOL A-YEKO WAS TEARING HIS HAIR AND SCREAMING LIKE A MADMAN-

“AAAARRRRRRGGGGGGHH!!! HOW DARE THAT UNICORN ENTER!!WHY DIN'T I STOP FROM ANY ANIMALS ENTERING THAT LAND??? WHY? WHY?? WHYYYYYYYYYYYYYY???”

BUT THERE WAS NO USE OF CRYING OVER SPILT MILK?

Neelakshi Dingankar

Inspired Roots

The Extraordinary Holiday

Once upon a time there lived a boy named Alex. He loved to play video games, and he used to play it for the whole day. His parents were worried about him. They tried to keep him away from the games by admitting him in extra classes on the subject of his interest. But still in his free time he used to play the games.

One day Alex's parents thought if Alex spends some time outdoors, he will forget about games. So, they took him to the nearby sanctuary for a holiday. It was a small forest and a habitat of many living beings. The government has declared it as a conservation sanctuary for different birds and animals. But he was sad for there were no games to play for him. By seeing him uninterested, his father started talking about interesting things about the trees, plants and animals around them.

"Do you know Alex? These plants can breathe like us." This captured the attention of Alex. "Really dad? But they don't have noses like us. How can they breathe?" "They are having small holes on the leaves of the plant that help them to take air in. It's called stomata." "Do you know how plants reproduce?" introduced Alex's father. "No dad, I really don't know", said Alex .

"The plants reproduce through seeds and body parts. They use pollination to reproduce through seeds. Pollination is the process through which the pollen grains are transferred from the anther to the stigma of the same or another flower", Alex's Father elaborated. He immediately searched on his phone and showed him the video. Alex was mesmerised. "When we get down, we will see this in real life."

Alex started getting interest in the subject. It was almost 1-2 hours on the discussion, but Alex didn't even think of video games during the journey. As the interest geared up his father continued, "Do you know, there are some pollinating agents for the pollination of seeds? Humans, birds, insects and animals act as pollinating agents".

Alex was very happy during the entire discussion. "Dad, do plants eat food just like us?" Alex exclaimed. "Very good question

Inspired Roots

Alex, plants make food with the help of Sunlight, carbon dioxide, water, through leaves. This process is called Photosynthesis”.

Alex was fascinated by hearing this. He was very interested when his father was speaking. After this thoughtful conversation, he looked very happy during the entire trip. After 2 days it was time to go home, but Alex wanted to stay there.

“Dad, Mom, I want to stay here,” he said to them. “No, my child it’s time to go home,” his mother told him. He was very sad. “We will come here next month,” his father assured him.

The next day after returning from the trip, Alex took all his video games to a recycling centre and recycled it. At the school he told all his friends about the forest trip. He was interested in nature. “It was an extraordinary holiday and there are some extraordinary plants living in nature,” he exclaimed.

Moral of the story: *Internet is not everything, Nature is life.*

Anvaya Ambade

Grade V Darwin

Inspired Roots

The Masked TV Trouper

Down at the valley, near the countryside, an old woman lived with her pugs and poodles. She was named Linda. Her hair was smoky grey and her face was really wrinkled and timeworn and even she had big white patches on her face.

Every Sunday Linda would walk a mile to the town and then she would appear drowsy in her movement on the way back home. But her smile was delightful and she talked energetically too.

She was just 60 but seemed to be 90. And she would always stay in misery. Her greatest misery couldn't be wiped off her mind. Earlier, when she was young, Linda worked as a TV trouper. Due to her face, she was always rejected or even was fired from her work. Once she appealed to a TV show director to appoint her as a trouper. The director accepted her on one condition, "You must wear a paper face mask to hide your face. The thing you are declined is the same."

From then she started working as a masked TV trouper but her job didn't go well. One day her abnormal face was revealed to the audience while performing live in front of thousands of people.

From that day many people tattled about her and discouraged her. And till today she is always down in the dumps due to that incident. She would remember how the girls at her school would tease her, laughing at the top of their lungs. They would call her coward and stupid.

One evening, her niece, Daphne visited her. Daphne knew all about her dear Aunt Linda's grief. She knew all the sorrowful moments her aunt suffered from.

Inspired Roots

The next day when Linda woke up and went outside to water the plants, she was surprised to see several posters with her picture. Down was written- 'The masked TV trouper is back!'

Even the mask was not on her face in that picture! She called Daphne and showed her the poster, almost in tears. "I have only put that, Aunt." Daphne said. "But why?" asked Linda.

"This was the only way to bring you back to your happy life. Appearance can't judge everything! People think about appearance but they must think about the gorgeous talent you have! When I am in grief, I listen to your entertainment shows, which are full of humour. They make me feel better. You can spread awareness among large groups of people that appearance is nothing while talent is everything. I surely know that the gossipers will be embarrassed when you will stand bravely, with full courage and tell out what you think about people's reaction to you. This can happen only if you stand confidently and fearlessly Aunt Linda."

Linda felt really proud of her niece and hugged her tightly. With all the courage and confidence, the masked TV Trouper was back! But this time, The Super TV Trouper was back!

MORAL- Don't judge a book by its cover.

-Aarya Lavekar

Inspired Roots

My First Visit to Beach

It was a Sunday morning and the day of holiday and enjoyment. We decided to visit Bhatye beach in Ratnagiri. I, along with my family, decided to go to the beach. We went to our destination by car which was driven by my father. I enjoyed the cool breeze and the journey to my favourite beach. I took my favourite cricket kit and football to play on the beach. We also brought mat to sit on the beach. My mother prepared sandwiches and milkshakes to have on the beach.

When we reached there, I saw the never ending sea. I wanted to run towards it, jump into its blue water but my father warned me to go towards the sea . He said that the sea can be dangerous too. So, he took me carefully on the sea shore and we started playing in the water. We didn't go too far, but I enjoyed the waves touching my feet. After playing in the water, we had a sumptuous breakfast on the serene beach. I even ate *Pani Puri* too. There were some dogs and crows that came to share our snacks. Later, I played football and cricket on the beach with my parents and some kids. I made a beautiful sandcastle along with other kids on the beach. I collected lots of shells. By this time the Sun was about to set and I even enjoyed a beautiful Sunset.

After enjoying the whole day, we returned home. I said goodbye to the golden sea. It was a memorable trip. I am looking forward to visiting it again.

Arahant Harshal Adsule

Grade: I Noddy

Inspired Roots

MARTY AND MEI-LING

When Marty went to school he bounded into the playground. He did one gorilla jump... And two topsy-turvy trapeze spins on the climbing bars.

He bumped his bag at the foot of the slide, climbed to the top and slid down at hair rising speed. He went faster than he expected and landed on his belly and nearly on his nose.

A line of B I G red ants was tramping across the bark mountains in front of him. Marty went cross eyed as he watched them. Marty noticed that one ant was a bit different from the others. It was a bit smaller with a much faster walk. Marty was good at noticing things like that.

So while he waited to go into the class, he told everybody. As Marty bustled about showing everyone how the ant walked he noticed something else.

There was a new girl in the class line.

Marty bumbled and stumbled his way into the classroom. The teacher introduced Mei-Ling to the class. Marty noticed her name rhymes with swing ... so, he told everybody.

During the morning writing lesson Marty noticed Mei -Ling had a different writing on her t-shirt, so...he told everybody. He told everybody about her different eyes and shiny black hair.

At lunchtime Marty told everybody about the unusual food in her lunch box.

Mei-Ling didn't know Marty was a person who told everybody about ALL the different things he noticed. She thought Marty was being mean to her. She didn't know Marty was just being Marty. At play time Mei-Ling looked around the playground. She saw all the happy faces laughing and giggling. Some of them were looking at her. Mei-Ling thought they were making fun of her because she was different. Mei-Ling felt sad and lonely. She nearly cried.

The next day was Saturday. Marty and his mum and dad were out driving in their car. Suddenly, Marty noticed something in the

Inspired Roots

sky. "LOOK!" he bellowed. "A kite festival," said his father. "Let's go and see it," said his mother.

"YEAH, LET'S GO!" cried Marty.

Marty wandered wide eyed through the crowd. There was so much to see!

He looked up at the kites as he bustled through the crowd. There were fish kites, dragon kites, box kites and, best of all, flute kites that played the music of wind as they flew. Marty lowered his eyes and looked into the happy faces around him. They were all chatting excitedly. Marty couldn't understand what they were saying. He thought they were saying. He thought they were making fun of him.

It was then that he noticed something ELSE different. So, in his loudest voice, he told everybody. "My Mum and Dad are lost". Marty felt sad and lonely. He nearly cried".

But then, a hand touched him gently on the shoulder. Marty spun round. It was Mei-Ling! Marty was so pleased to see her. Mei-Ling led Marty through the crowd. She took him back to her family. They looked after him until his mum and dad were found.

Marty had a wonderful time. He talked about it all the way home. When Marty went to school the next Monday he bounded into the playground. He did one gorilla jump. "Oo..oo..uuhhh ..oo...oo...uuhh... Yeeeeee haaaaah !" and two topsy trapeze spins on the climbing bars before whizzing down the slide at hair raising speed. Marty bumped and stumbled into line, right next to Mei-Ling. He was REALLY looking forward to flying a flute kite with her after school. His kite was going to play the loudest tune, so he told everybody!!!

Miss. Zainab Rafiq Lambe
Grade: V Aristotle

Inspired Roots

Unity is Strength

Once upon a time, there were two best friends and no one could defeat them because of their unity. But one day they argued on a simple topic and they were not talking to each other. The teacher understood what to do and the bell rang- “ting...tong...”

Everyone went inside the class. The teacher started teaching. “Write the topic ‘unity is strength’ in your notebook”, said the teacher. “Let me give the example practically”, said the teacher. Teacher called those two best friends and said to untie the thread only with one hand. They tried twice, thrice but both failed. They both thought to untie the thread together by using two hands from each and they did it. The teacher said, “When you tried individually, you failed but when you tried it together you have done it. This is the power of unity”.

Everyone in the class understood the meaning of Unity. The two friends realized their mistake. They apologized to each other and became friends again. Their friendship grew stronger after this incident.

Moral: When you are alone you are weak, but when you are together you are strong. This is the strength of Unity.

Isha Ravikiran Chapollikar

Grade V Aristotle

Inspired Roots

हमारा बचपन

हम बच्चे हँसते गाते हैं ,
हम आगे बढ़ते जाते हैं ।

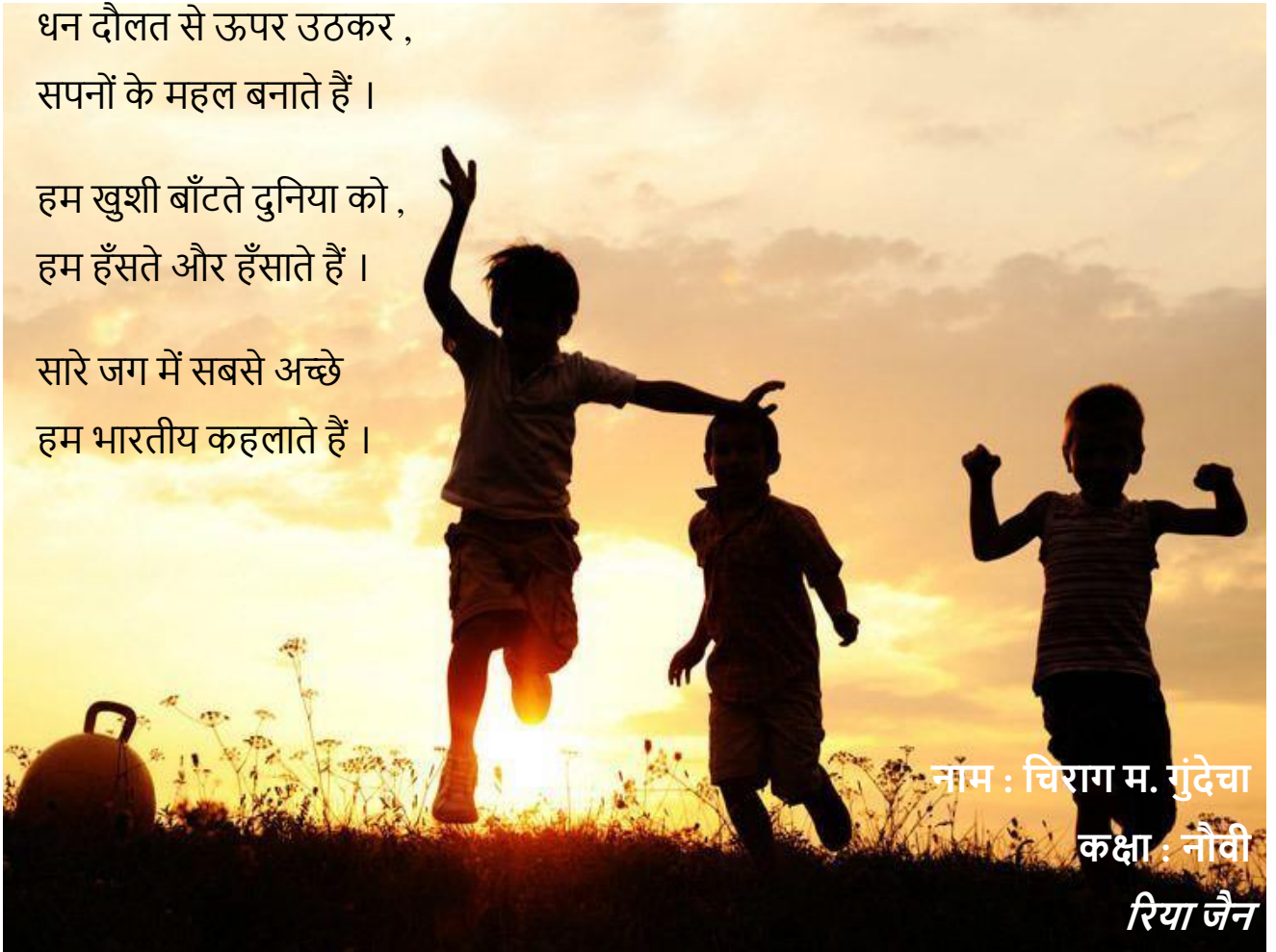
पथ पर बिखरे कंकड़ काँटे ,
हम चुन चुन दूर हटाते हैं ।

आये कितनी भी बाधाएँ ,
हम कभी नहीं घबराते हैं ।

धन दौलत से ऊपर उठकर ,
सपनों के महल बनाते हैं ।

हम खुशी बाँटते दुनिया को ,
हम हँसते और हँसाते हैं ।

सारे जग में सबसे अच्छे
हम भारतीय कहलाते हैं ।

नाम : चिराग म. गुंदेचा

कक्षा : नौवी

रिया जैन

Inspired Roots

हिन्दी है हिन्द की धड़कन

हमारा अभिमान है हिन्दी भारत की शान है हिन्दी। भारत के अधिकतर बच्चे सर्वप्रथम हिन्दी में ही अपनी माँ की प्यार भरी बोली को सुनते हैं। हिन्दी भारत की भाषा है। यह भाषा है हमारे सम्मान, स्वाभिमान और गर्व की। हिन्दी भाषा ने हमें विश्व में एक नई पहचान दिलाई है। हिन्दी हिन्दुस्तान को बाँधती है। कभी गांधीजी ने इसे जनमानस की भाषा कहा था तो इसी हिन्दी की खड़ी बोली को अमीर खूंसरो ने अपनी भावनाओं को प्रस्तुत करने का माध्यम भी बनाया, लेकिन यह किसी दुर्भाग्य से कम नहीं कि जिस हिन्दी को हजारों लेखकों ने अपनी कर्मभूमि बनाया, जिसे कई स्वतंत्रता सेनानियों ने देश की नहीं बल्कि राजभाषा की ही उपाधि दी गई। भारत के संविधान में राष्ट्रभाषा का कोई उल्लेख नहीं है। आजादी की लड़ाई में हिन्दी ने विशेष भूमिका निभाई। हिन्दी भारत की सर्वाधिक बोली जानेवाली भाषा है। इस भाषा को बोलने वालों की संख्या लगभग सत्तर हजार करोड़ है। उत्तर से लेकर दक्षिण और पूर्व से लेकर पश्चिम भारत तक यह भाषा भारत की सम्पर्क भाषा है। हिन्दी भाषा का भारत की अर्थव्यवस्था में बहुत ही महत्वपूर्ण योगदान है। विश्व का दुसरा सबसे बड़ा फिल्म 'उदयोग' इसी भाषा पर आधारित है।

अफरा म. फारूक वाडकर

IX - एमरॉल्ड

Inspired Roots

क्यों किसी निर्दोष की जिंदगी से खेले

उनकी चीखे सुन नहीं सकते और उनका कत्ल कर देते हैं,
मात्र अपने स्वार्थ हेतु उन बेजुबानों की जान ले लेते हैं,
वो जानवर ही कह रहे हैं तोड़ दो हमसे बंदी इन जंजीर को,
अगर तुम भूल गये हो क्या करना था तो याद करो भगवान महावीर को,
क्यों बना रहे हो कत्लखाने क्या इंसान के पास ढंग का काम नहीं है?
वर्तमान स्थिति के अनुसार तो इंसान अपना नाम ही नहीं है,
क्यों न अपनी सोच बदलकर पैदा करे इंसानियत की एक नयी मिसाल?
इस तरह से तो कर्ज चुकाओगे ना धरती
माँ कि रिया पूछ रही है तुमसे यह सवाल।

रिया जैन
कक्षा - आठवीं

Inspired Roots

बचपन का जमाना...

बचपन का वह प्यारा जमाना था...

खुशियों से भरा हुआ खजाना था।

चाहत तो चाँद से मिलने कि थी,
पर दिल तितलियों के पीछे भागता था।

माँ सुनाती थी राजा की कहानी,
पर परियों की थी और भी सुहानी।

रोने की वजह न थी,
न हँसने का बहाना था।

खेल खुद करके दिनभर मस्ती करने आता था,
और शरारात करके सबको सताने का इरादा था।

फिर मम्मी पापा की डाँट भी सुननी पडती थी,
और रात को उनकी गोदी मे सुलाना भी था।

ना गम की पहचान थी,
ना दर्द समझ आता था।

चारों तरफ खुशियाँ ही नजर आती थी,
बस हँसने खेलने का जमाना था।

Inspired Roots

गुजर गये सब खुशियों के क्षण वह,
अब यादों में ही दिन बिताने है ।

क्यों हो गये हम इतने बड़े?

इससे अच्छा तो बचपन का वह प्यारा जमाना था...

Princy Sawant

Grade IX

Inspired Roots

दिनांक : 28 /12/2020

श्री. कोरोना

पत्ता : पूरा विश्व

नमस्कार कोरोना जी,

मैने कभी सपने में भी सोचा नहीं था कि, आप जैसों को भी खत लिखना पडेगा। पर क्या करें आपने हडकम ही इतनी मचा दी कि ये खत लिखना पड़ रहा हैं। में नहीं जानती थी कि आपकी पैदाइश कहाँ की हैं ? आप कहाँ पर पले-बड़े ? हाँ मगर इतना मानती हूँ कि आपकी परवरीश अच्छाई के माहोल में नहीं हुई हैं। आपने जिस गाँव, शहर, देश के जमीन पर पाँव रखा, वहाँ- वहाँ मौत ने तांडव मचा दिया। आप किसी एक गाँव, देश, धर्म के होकर नहीं रहें आपने तो पुरी मानवजात को ही अपना दुश्मन बनालिया है।

हमारे देशकी संस्कृती अतिथी देवो भव हैं, लेकिन आप जैसे बीन बुलाए अतिथी को अपने घर से बाहर निकालने की हिम्मत भी हमें इसी देश के संस्कृती ने दी हैं। आपके व्दारा फैलाए गए इस बीमारी की वजह से जहा विकसित देश हैरान हो गए वही मेरे देशवासी आपके मौत को प्रहार का डट कर सामना कर रहे हैं। आपको लग रहा होगा कि लागों के मन में मौत का खोफ बनाकर भाई-चारा प्रेम मानवता जीवन नष्ट करने आप सफल हुए लेकिन यह सच नहीं हैं। माना की शुरूवात में आपके आने से भगदड़ मची डर पैदा हुआ, लेकिन इसी डरने हम लोगों को एक-दूसरे के प्रती भाई-चारा बढ़ाया । मेरे कारण किसी दूसरे को संसर्ग ना हो यही खयाल हर एक के मन में आने लगा हैं। इस भावना के बड़ते आवेग के कारण आप पुरी तरह असाहाय्य होकर बहुत कम जगह पर आपका प्रभाव रहा हैं। इसी बात से डरकर आपने बेहरूपीयाँ के तरह रंग रूप बदलकर नए- परिगणामों मे साथ हात-पैर मारना शुरू किया है। आपको संपुर्ण नष्ट करने का असत्र दुनिया में अभी भी किसी को मिला नहीं हैं, - परंतु इसका मतलब ये नहीं की वह मिलेगा ही नहीं। जीवन की रक्षा करने के लिए आज सभी देश मिलजुलकर प्रयत्न कर रहे हैं। जहाँ प्रयत्न वहाँ सफलता निश्चित मिलती हैं। जल्द ही आपको इस पुरी-दुनिया से नौ-दो-ग्यारह होना पडेगा।

आपने एक माँ से उसका बेटा, एक बाप से उसका पुत्र, एक पत्नी से उसका पती, एक भाई से उसका भाई, एक मित्र से उसका मित्र, एक परिवार से उनकी हसी छीनकर जीवनधारा को कुछ वक्त के लिए रोक दिए था। परंतु

Inspired Roots

जीवन अपना मार्ग खुद ढुंढ लेता है ये निसर्ग का नियम हैं। जो निर्माण हुआ है उसका अंत तय हैं। अपने से ज्यादा दूसरों का विचार करने की हमारी वृत्ति ही आपके खिलाफ लड़ने का मुख्य अस्त्र हैं।

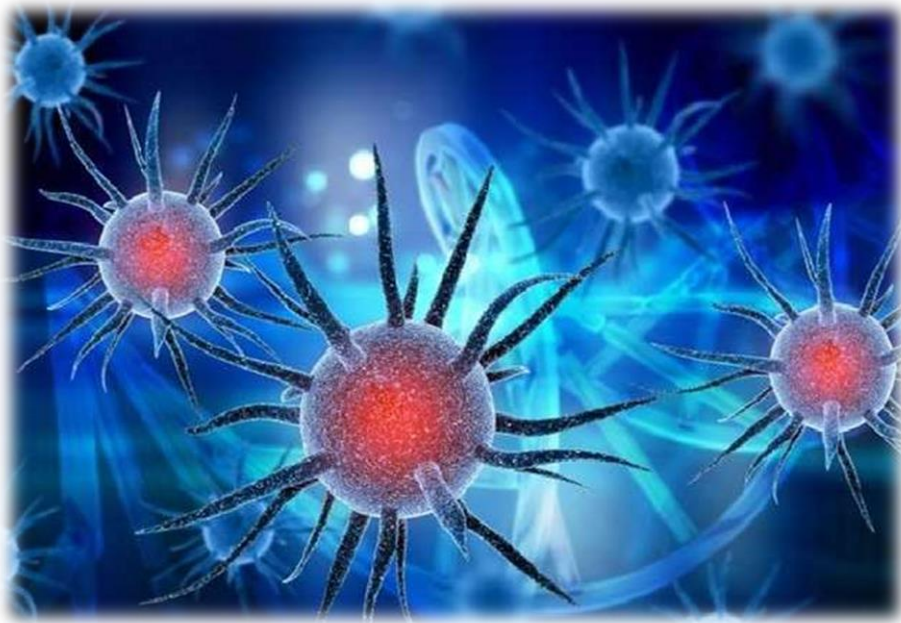
अतः यह खत लिखकर मैं आपको चेतावनी देती हूँ कि, आप किसी भी रंग रूप में आए या डर का तुफान लेकर आए हमारे बीच मैजुद मानवताही आपको पुर्णतः नष्ट करणे मे सहायता करेगी।

अदिती

एक करोना योद्धा

अदिती समीर कामत

IV पायथागोरस

Inspired Roots

कौए का रंग सफेद

बहुत समय पहले कौए सफेद हुआ करते थे। एक दिन एक कौआँ खुले गगन में उड़ रहा था। तभी उसके मन एक सवाल उठा। “ इस दुनिया में बहुत से पक्षी सफेद है, इसलिए मैं अलग नहीं हूँ मुझे कुछ अलग बनकर दिखाना है।” इस बारे में विचार करके वह एक प्रसिद्ध जादूगर के पास गया।

वहाँ पर पहुँचते ही कौए ने जादूगर के घरकी घंटी बजाई। जादूगरने दरवाजा खोलतेही कौए ने जादूगर से पूछा कि “ मुझे मेरे शरीर का रंग सफेद नहीं अलग रंग चाहिए”। जादूगर ने उसकी बात सुनतेही उसको कुछ रंग से भरे मडके दिखाए और उसको जिस रंग का बनना था, उस रंग में तीन बार डूबने को कहा।

कौआँ सबसे पहले लाल रंग में डूबा। पर तभी एक चीपकली बोली “ छीsss ! ये रंग तुम पर अच्छा नहीं लगता।” बीचारा सीधा साधा कौआँ बोला “ तो मैं किस रंग का बनू ?” चीपकली बोली “ तुम पिले रंग में डूबजाओ। ” कौआँ पीले रंग में डूब गया। पर फिरसे छीपकली बोली की “ तुम इस रंग में अच्छे नहीं दिख रहे हो ! तो कौआँ बोला “ फिर मैं कौन से रंग का बनू ?” चपकली बोली “ तम नीले रंग का बनो। ” फिर कौआँ नीले रंग में डूबा और नीले रंग में बुडतेही वह काले रंग का बनगया। ये देखकर वह रोने लगगया। वह रोतेरोते जादूगर के पास चला गया और उसने जादूगर से पूछा कि क्या वह दूसरे रंग का बन सकता है। तो जादूगर ने इनकार कर दिया और तभी से सारे कौए काले रंग के बन गए।

नित्या गायकवाड़

कक्षा सातवीं

Inspired Roots

सुनहरा बचपन

हम सभी के लिए हमारा बचपन का जीवन एक यादगार समय होता है , जो हमारे जीवन का सबसे प्यारा समय होता है , जिसे हम सभी लोग पसंद करते हैं । बचपन हमारे जीवन के वो दो पल हैं जो हमारे भविष्य को एक कर देते हैं । हमारा बचपन मिट्टी के बर्तन की तरह होता है जिसे अपने माता-पिता के संस्कारों से और इस समाज में हो रहे बदलाव से एक विशिष्ट आकार मिल जाता है बचपन हमारे जीवन का सबसे सुनहरा दौर होता है । बचपन में कभी माँ का दुलार मिलता था तो कभी पिताजी की डाँट पड़ती थी , बचपन हमारे जीवन का एक ऐसा पल जिसे हम कभी भूल नहीं सकते आज मैं बचपन पर कुछ पंक्तियाँ कहूँगी

कागज की कश्ती थी पानी का किनारा था,
खेलने की मस्ती थी यह दिल आवारा था,
कहाँ आ गए इस समझदारी के दलदल में,
वह नादान बचपन भी कितना प्यारा था

नाम: राशि मुकेश गुंदेचा
कक्षा : VIII जे. सी. बोस

Inspired Roots

क्रांतिज्योति

सावित्रीबाई ज्योतिराव फुले

सावित्रीबाई फुले का जन्म 3 जनवरी 1831 को हुआ था। इनके पिता का नाम खन्दोजी नेवसे और माता का नाम लक्ष्मी था। सावित्रीबाई फुले का विवाह 1840 में ज्योतिबा फुले से हुआ।

सावित्रीबाई फुले भारत के पहले बालिका विद्यालय की पहली प्रिंसिपल और पहले किसान स्कूल की संस्थापक थीं। महात्मा ज्योतिबा को महाराष्ट्र और भारत सामाजिक सुधार आंदोलन में एक सबसे महत्वपूर्ण व्यक्ति में माना जाता है। उनको महिलाओं और दलित जातियों को शिक्षित करने के प्रयासों के लिए जाना जाता है। ज्योतिराव, जो बाद में ज्योतिबा के नाम से जाने गए सावित्रीबाई के संरक्षक, गुरु और समर्थक थे। सावित्रीबाई ने अपने जीवन को एक मिशन की तरह से जीया था। जिसका उद्देश्य था विधवा विवाह करवाना, छुआछूत मिटाना, महिलाओं की मुक्ति, दलित महिलाओं को शिक्षित बनाना। वे एक कवयित्री भी थीं उन्हें मराठी की आदिकवयित्री के रूप में भी जाना जाता था।

वे स्कूल जाती थीं, तो विरोधी लोग पत्थर मारते थे। उनपर गंदगी फेंक देते थे। आज से 170 साल पहले बालिकों के लिए जब स्कूल खोलना पाप का काम माना जाता था कितनी सामाजिक मुश्किलों से वह स्कूल खोला गया होगा।

सावित्रीबाई पूरे देश की महानायिका है। हर बिरादरी और धर्म के लिए उन्होंने काम किया। जब सावित्रीबाई कन्याओं को पढ़ाने के लिए जाती थीं तो रास्ते में लोग उनपर गंदगी, कीचड़, गोबर, विष्ठा तक फेंका करते थे। सावित्रीबाई एक साड़ी अपनी थैली में लेकर चलती थीं और स्कूल पहुँच कर गंदी कर दी गई साड़ी बदल लेती थी। अपने पथ पर चलते रहने की प्रेरणा बहुत अच्छे से देती है।

3 जनवरी 1848 में पूणे अपने पती के साथ मिलकर विभिन्न जातियों की नौ छात्राओं के साथ उन्होंने महिलाओं के लिए एक विद्यालय की स्थापना की। एक वर्ष में सावित्रीबाई और महात्मा फुले पाँच नये विद्यालय खोलने में सफल हुए। तत्कालिन सरकार ने इन्हे सम्मानित भी किया। एक महिला प्रिंसिपल के लिए सन् 1848 में बालिका विद्यालय चलाना कितना मुश्किल रहा होगा।

Inspired Roots

इसकी कल्पना शायद आज भी नहीं की जा सकती। लड़कियों की शिक्षा पर उस समय सामाजिक पाबंदी थी। सावित्रीबाई फुले उस दौर में न सिर्फ खुद पढ़ी बल्कि दूसरी लड़कियों के पढ़ने का बंदाबस्त किया। वह भी पूणे जैसे शहर में। आज औरतों को उन्हें आदर्श मानना चाहिए।

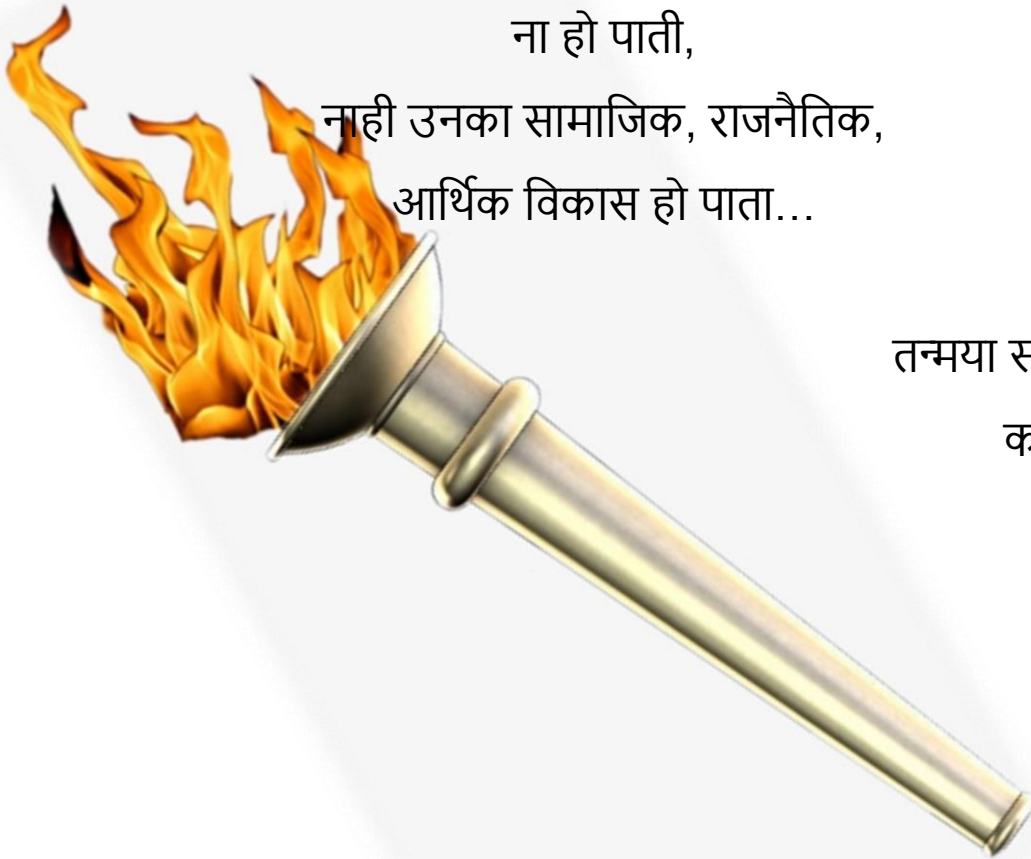
10 मार्च 1897 के प्लेग के कारण सावित्रीबाई फुले का निधन हो गया। प्लेग महामारी में सावित्रीबाई प्लेग के मराजों की सेवा करती थी। एक प्लेग के छूत से प्रभावित बच्चे की सेवा करने के कारण इनको भी छूत लग गया। और इसी कारण से उनकी मृत्यू हुई।

ना होती आज काई भी महिला शिक्षित

ना हो पाती,

नाही उनका सामाजिक, राजनैतिक,

आर्थिक विकास हो पाता...

तन्मया संजय आखाडे

कक्षा – सातवी

Inspired Roots

‘जननी जन्मभूमि स्वर्ग से भी महान है’

माँ हमें जन्म देती है और धरती माँ की गोद में पल कर हम बड़े होते हैं। जिस देश में हमने जन्म लिया, वह हमारी मातृभूमि हमें प्राणों से भी अधिक प्रिय है। उस पर हमारा सब कुछ न्योछावर है, क्योंकि उसने हमें अन्न जल दिया, आश्रय दिया, हमारा पोषण किया।

हर प्राणी अपनी जन्मभूमि से जुड़ा होता है। वह उससे अलग अपने अस्तित्व को पूर्ण नहीं मानता। मनुष्य कहीं भी चला जाये, विदेशों में उसे कितनी ही सुख मिले, वह वापस अपने देश आना चाहता है। वह अपना देश, अपनी जन्मभूमि कभी नहीं भूलता। मनुष्य की तरह ही पशु पक्षी भी अपनी जन्मभूमि के स्नेह बंधन एवं आकर्षण में बंधे होते हैं। पक्षी या पशु सारा दिन दाना पानी की खोज में यहाँ वहाँ घूमते जरूर हैं, पर रात को पक्षी अपने घोंसलों और पशु अपने खूँटें पर पहुँच जाते हैं।

देश प्रेम की यह भावना इंसान के हृदय को देशभक्ति से ओत प्रोत रखती है और समय आने पर वह अपना सब कुछ देश के लिए न्योछावर करने को तत्पर रहता है।

अनन्य गुप्ता

कक्षा - नौवीं

Inspired Roots

मेरी माँ

मेरी खुशी में , मेरी उदासी में
मेरे अकेलेपन में ,
मेरे विचार में , मेरे मन में ,
सबसे कीमती चीज मेरी माँ ।
मेरे आसू नहीं देख सकती ,
मेरी उदासी नहीं देख सकती ,
मेरा अकेलापन नहीं देख सकती ,
मेरा दर्द नहीं देख सकती ,
मेरा अशिष्ट नहीं देख सकती ,
सबसे कीमती चीज मेरी माँ ।
मेरा जीवन , मेरा दिल ,
मेरी मुस्कान , मेरा लक्ष्य
सबसे कीमती चीज मेरी माँ ।
मेरे आंसू नहीं देख सकती ,
मेरी उदासी नहीं देख सकती ,
मेरा अकेलापन नहीं देख सकती ,
मेरा अशिष्ट नहीं देख सकती ,

Inspired Roots

सबसे कीमती चीज मेरी माँ ।
मेरा जीवन , मेरा दिल ,
मेरी मुस्कान में मेरे लक्ष में ,
सबसे कीमती चीज मेरी माँ ... मेरी माँ ।

फरहीन वाडकर
कक्षा - तीसरी

Inspired Roots

'बालपण'

आयुष्य खूप महान आहे. पण थोडसं लहान आहे. बालपण
होतं आमचं छान,

पिंजारून टाकत होतं सारं रान.. साधंभोळं
पण गोंडस असे हे बालपण, छोट्याशा मनाची छोटीशी आठवण!

आठवण जरी छोटी ठरली., तरी धैर्य
मात्र मोठे आहे. आठवणीतील स्वप्न सारे,
सत्यात उतरणे शक्य आहे.!

-आर्या शिवडे

वर्ग- V (Aristotle)

Inspired Roots

निसर्ग.

आभाळ आले दाटुनी,
पाऊस आला सजुनी.

चहुकडे पाहुनी हिरवी मखमल,
प्राणीमात्रही सुखावले.

नद्या - नाले तुडूंब भरले,
आर्त मनही गहिवरले.

स्वर्गाहुनी सुंदर निसर्ग हा,
जपुनी ठेवा हो सर्वांनी!

- अन्विका गर्दे.

Grade-V (Darwin)

Inspired Roots

हे वर्ष!

2020 हे वर्ष
वाटलं होतं खूप छान!
पण सुरुवातीला आलं कोरोना ध्यान!

स्वप्नं सगळी विरून गेली
माणसांची मने माणसांना कळली, एकमेकांची किंमत
बरोबर समजली!

कोरोनामुळे झालं एक मस्त
आईच्या हातचे जेवण खाऊन
होतो सगळे सुस्त!

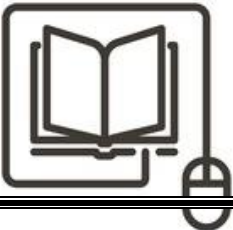
प्रदूषण झाले कमी,
पर्यावरणाची कमी झाली हानी!

तोंडावर मास्क घालून वैताग आला,
जणू अगदी यमराज न्यायला आला!

डॉक्टर झाला देव,
त्याच्याशिवाय जीवन नाही,
हे लक्षात ठेव!

वर्ष संपता संपता
सांगायचं एवढंच,
हे वर्ष परत आलं तर ?
डोकं फिर्लच!

- वेदिका देशमुख.
Grade- V(Aristotle)

Inspired Roots

२०२०

२०२० मध्येझाली ही गोष्ट
कोरोना रहायला आला
अन् सारेपेपर झालेरद्द
सगळाच घोटाळा झाला.

एक वर्षकधी गेले
कळलेच नाही
घरातनू शाळा होईल
असेकधी स्वप्नात देखील वाटलेच नाही.

आधी वाटायचेसट्टी पडूदे
आता वाटतेशाळा सरूु होऊदे
मौज जी करायचेत्याची आठवण येते
शाळेचेददवस आठवनू मन खटूहोते.

आता एकच प्रार्थना देवाच्या दारी
कोरोना कायमचा जाऊदे त्याच्या-त्याच्या घरी.

Inspired Roots

मी अनुभवलेला कोरोना

आम्ही शाळेमधून अचानक तुटलो कारण कोरोना
सगळ्यांना स्वच्छता, भिती, काळजी कारण कोरोना
बातम्या, चर्चा, खाबरणे, घराबाहेर जाणे नाही कारण कोरोना
आमचा खेळ बंद, फिरायला जाणे, पाहणे बंद कारण कोरोना
घराबाहेर संध्याकाळी थाळी, दिवा लावणे कारण कोरोना
औषध, लस, काढे, गरम पाणी उपाय कारण कोरोना
बस झाले आता घाबरून जगणे, योगा, व्यायाम बचाव कोरोना
चांगला आहार, मुक्त विहार, स्वच्छता, काळजी ,बचाव कोरोना
हात स्वच्छ , तोंडाला मास्क, डोळे वाचवणे बचाव कोरोना
मोबाईल वर अभ्यास, परिक्षा, शाळा कारण कोरोना
शिक्षकांचे आभार ऑनलाईन अभ्यास कारण कोरोना
पालकांचे आभार, मला सांभाळले, समजावले कारण कोरोना
सगळे 2020 आले डोळ्यासमोर कारण कोरोना
आता 2021 आले नवीन वर्षात काळजी हेच बचाव कोरोना

M- मास्क लावा

A- अंतर ठेवा

H- हात धूवा-

अर्णव सर्जेराव पाटील

इयत्ता- सहावी

Inspired Roots

कोरोना

कोरोना आला पाहुणा म्हणून,
वाटले होते जाईल महिनाभर राहून, पण अंदाज सगळा
चुकतच गेला, मुक्काम त्याचा वाढतच गेला.
हे काही बरे नाही झाले!

बाजारपेठ बंद झाली,
वाहतूक मंद झाली.
इथपर्यंत ठीक होतं रे,
पण शाळाही थंड झाली.
हे काही बरे नाही झाले!

घरी बसून काम केले,
तरी कुठे वेतन कापले,
तर कुठे भत्ते कापले,
इथपर्यंत ठीक होते रे,
पण कुठे तर कामावरूनच काढून टाकले.
हे काही बरे नाही झाले!

तोंडावर मास्क आले,
हातावर सॅनिटायझर आले,
एकमेकांत अंतर वाढत गेले,
इथपर्यंत ठीक होते रे,
पण शेवटचे चार खांदेकरीही परके झाले!
हे माज काही बरे नाही झाले!

-रिया जैन.

Grade- VIII(J.C.Bose)

Inspired Roots

माझा छंद - वाचन

पुस्तके आपलेममत्र आहेत. मला पुस्तके वाचायला खूप
आवडतात. माझ्या या

ममत्रांबरोबर मी अनेक मिकाणी गेलो आहेआमण भरपूर
गमतीजमती के लेल्या आहेत.कधी

एका दृष्ट चेटमकणीचा सामना के लाय तर कधी राणीचा हार
चोरणाऱ्या चोराचा शोध

घेतलाय.कधी तानाजी बरोबर कोंढाणा मजंकलाय तर कधी
ग्रीलीज बरोबर खळखळणारी

नदी पार के लीय.

तर ममत्रांनो तुम्हीसुद्धा माझ्याबरोबर माझ्या या छंदात सामील
व्हा आमण या

रोमांचकारी प्रवासात सहभागी व्हा.

कु.तनय फडके

इयत्ता मतसरी - अँडीज

Inspired Roots

मदत करणे हीच खरी सेवा

एकदा दोन मित्र सुहास व आकाश फिरायला गेले. त्यांनी रस्त्यात पहिलं तर एक जोडी बूट कोणीतरी काढून ठेवले होते. बाजूलाच एक शेत होते, ते बूट त्या शेतात काम करणाऱ्या गरीब शेतकऱ्याचे असावेत. तो शेतकरी आपले काम संपवून घरी जाण्याच्या तयारीत होता.

आकाशला वाटले आपण शेतकऱ्याची गंमत करू, तो सुहास ला म्हणाला, “आपण हे बूट लपवूया आणि कुठेतरी लपूया. शेतकरी आपले बूट नाही हे पाहून घाबरेल तेव्हा आपल्याला खूप मज्जा येईल.”

तेव्हा सुहास आकाशला म्हणाला, “एखाद्या गरीब माणसाची अशी गंमत करू नये. त्यापेक्षा आपण या बुटामध्ये माझ्याकडे असलेले काही सिक्के ठेऊयात आणि लपून बघूया की शेतकरी काय करतो.”

मग दोघांनी असेच केले आणि बाजूच्या झाडीत लपून बसले. शेतकरी आपले काम संपवून आपल्या बुटाजवळ आला. त्याने आपला एक पाय बुटात टाकताच त्याला काहीतरी असल्याचे

भास झाला. त्याने बूट हातात घेतला आणि पाहिले तर त्या बुटात काही सिक्के होते. त्याला आश्चर्य वाटले. त्याने ते सिक्के हातात घेतले.

नंतर त्याने ईकडे-तिकडे पाहिले आणि दुसरा बूट उचलला, त्यामध्ये पण सिक्के होते. शेतकरी भाऊक झाला, त्याच्या डोळ्यामध्ये अश्रु आले. त्याने आपले हाथ जोडून वर नभाकडे पाहिले आणि म्हणाला, “हे भगवंता मला वेळेवर मदत करणाऱ्या त्या अनोळखी व्यक्तीला माझा मनापासून धन्यवाद आणि त्याच्या दयालूपणा मुळेच माझ्या भुकेल्या मुलाला जेवण मिळू शकेल.”

ते बोलने ऐकून आकाशचे डोळे भरून आले. तो सुहासला म्हणाला, “आज तू मला जो धडा शिकवला, तो मी कधीच विसरणार नाही. काही घेण्यापेशा देण्यामध्येच खरा आनंद आहे.”

तात्पर्यः प्रत्येकाने आपल्या-आपल्या क्षमतेनुसार काहीतरी दान करून ज्याला मदतीची गरज आहे त्याला मदतीचा हाथ पुढे केला पाहिजे.

नाव: भाविक लवू पाटील

Inspired Roots

जिजाऊ

सात-आठ वर्षांची जिजाऊ व अकरा-बारा वर्षांचे शहाजी यांचा विवाह सोहळा फार मोठा दैदिप्यमान इतिहास घडविणारा ठरला. अहमदनगरला मोठ्या थाटात हा लग्नसोहळा पार पडला. जाधवांची जिजाऊ आता भोसले घराण्याच्या जिजाबाई झाल्या होत्या. दोन मातब्बर घराणी नातेसंबंधांनी जोडली गेली. जिजाबाईच्या आयुष्याच्या नव्या पर्वाला सुरुवात झाली. सिंदखेडराजा, देऊळगावचा परिसर सोडून जिजाबाई दौलताबाद येथे भोसले यांच्या घरी आल्या. लहान वयातील स्वाभाविक कुतूहल जिजाबाईंना स्वस्थ बसू देत नव्हते. आजूबाजूला घडणाऱ्या गोष्टी, आपल्याच रयतेची होणारी दीनवाणी अवस्था, परकीयांच्या सत्तेसाठी आपल्याच लोकांना आपापसांत कराव्या लागणाऱ्या लढाया हे सारे त्यांना निरुत्तर करणारे होते. लग्नानंतर अवघ्या सात-आठ महिन्यातच एक विपरीत गोष्ट घडली. बातमी येऊन थडकली की आदिलशहाबरोबरच्या लढाईत जिजाबाईंचे चुलत सासरे विठोजीराजे मारले गेले. जिजाबाईंच्या लग्नापूर्वी काही दिवसआधीच इंदापूरच्या लढाईत त्यांचे सख्खे सासरे मालोजीराजांचा मृत्यू झाला होता. त्यांच्या मृत्यूपश्चात शहाजी व शरीफजी या दोन्ही पुतण्यांचा सांभाळ विठोजीराजे यांनी केला होता. अशाच विविध कठीण प्रसंगांना सामोरे जात-जात जिजाबाई संसारात रममाण होत गेल्या. त्यांचा स्वभाव धाडसी होता. त्यांची कर्तबगारी वृत्ती त्यांना स्वस्थ बसू देत नव्हती. स्वतंत्र राज्य निर्माण करण्याची ईर्षा त्यांनीच शहाजी राजांच्या मनात पेरली. लग्नानंतरची पुढील काही वर्षे म्हणजे जवळपास इसवी सन १६२४ पर्यंत शहाजीराजे व जिजाबाई देवगिरी येथेच राहत होत्या. त्यांची जहागिरी पुणे क्षेत्र होती त्यामुळे शहाजीराजांबरोबर जिजाबाईंचे तेथे नेहमी जाणे होत असे. जिजाबाईंना पहिले अपत्य झाले त्याचे नाव संभाजी असे ठेवण्यात आले. तदंतर सात वर्षांचा काळ निघून गेला आणि १९ फेब्रुवारी १६३० फाल्गुन वद्य तृतीया, शके १५५१ या दिवशी सूर्यास्ताच्या वेळी शिवनेरी येथे जिजाबाईंच्या पोटी शिवरायांचा जन्म झाला. हेच शिवराय जिजाबाईंनी केलेले पालन-पोषण, दिलेले संस्कार यामुळे पुढे जाऊन हिंदवी स्वराज्याचे जनक झाले आणि रयतेच्या कारभाराला खऱ्या अर्थाने सुरुवात झाली.

- पूर्वा चव्हाण.

Grade- V (Aristotle)

Inspired Roots

• हवा प्रदूषण व त्याचे परिणाम 🇮🇳

– जान्हवी गोगटे (इयत्ता - ६वी)

मनुष्याला आधुनीकतेची फळे चाखताना हवा प्रदूषणाच्या नवीन संकटाला सामोरे जावे लागत आहे.

वाहने, कारखाने, अवजड उद्योग, वाढती बांधकामे, वणवे व आगीतून येणारा धूर, धुम्रपान या गोष्टींमुळे हवा प्रदूषण होते. दूषित हवेमुळे माणसाला श्वसनाचे, त्वचेचे तसेच डोळ्यांचे आजार व कर्करोगही होऊ शकतो. पण झाडे, झुडपे, जंगले, हिरवळ यांनी हवा शुद्ध राहते. शहरे व रस्ते यांसाठी जंगलांची व झाडांची बेसुमार कत्तल होते ही गोष्ट मनुष्याने आपल्याच पायावर कुन्हाड मारल्यासारखे आहे.

हवा प्रदूषण कमी करण्यासाठी माणसाने झाडे लावणे आवश्यक आहे, म्हणूनच मी म्हणेन, "झाडे लावा, झाडे जगवा, आपले जिवन निरोगी व प्रदूषण-मुक्त करा!"

Inspired Roots

हरियाल

आपल्या सर्वांना हे माहित आहे की, भारताचा राष्ट्रीय प्राणी वाघ आहे, राष्ट्रीय फळ म्हणजे आंबा, राष्ट्रीय फूल कमळ, आणि राष्ट्रीय पक्षी मोर, परंतु महाराष्ट्राचा राज्य पक्षी कोण आहे हे आपल्याला माहित आहे का?

तर, महाराष्ट्राचा राज्यपक्षी आहे हरियाल. याला हिरवा होला, हरोळी, यलो फुटेड् ग्रीन पिजन किंवा पिवळ्या पायाची हरोळी या नावांनीही संबोधले जाते. हा पक्षी दुर्मिळ झाला आहे. तो कबूतरांच्या प्रजातींपैकी एक आहे.

त्याच्या अंगावरील पाचूसारखी हिरवी झाक व पिवळ्या, निळ्या, जांभळ्या अशा कितीतरी रंगांच्या छटा हरियालाच्या अंगावर असतात.

हरियाल हा कबुतरासारखाच घुमतो. कधीकधी चिर्... चिर्... आवाज करत फिरतो.

आजकाल हरियाल दुर्मिळ होत आहे आणि ते रोखण्यासाठी त्यांच्या राहण्याच्या ठिकाणांची जोपासना करणे आवश्यक आहे.

- आर्या लवेकर

Inspired Roots

डिजिटल तंत्रज्ञानासोबत बदलणारा माणूस

कोरोनाच्या वार्श्वभूमीवर आपल्याला लाभलेली सोनेरी किनार म्हणजे डिजिटल तंत्रज्ञान. डिजिटल तंत्रज्ञान म्हणजे इंटरनेट, स्मार्टफोन आणि बहुसंख्य ॲप्स होय. पूर्वी हेच डिजिटल तंत्रज्ञान आपण घाबरत, घाबरत किंवा गमत म्हणून वापरत होतो. पण तेच तंत्रज्ञान अत्यंत वेगाने आत्मसात करून रोजच्या आयुष्यात वापरून लागलो आहोत.

अगदी लहान मुलांच्या शिक्षणापासून ते जीवनातल्या अनेक व्यवहारापर्यंत अनेक गोष्टींसाठी आपण डिजिटल तंत्रज्ञान वापरू लागलो आहोत.

कसा वापरायचा रे हा स्मार्टफोन असे म्हणत आई रोजच्या गरजेच्या वस्तू म्हणजे दूध, फळे, भाज्या ते अगदी किराणा सामानापर्यंत ऑनलाईन मागवू लागली. तर बाबा सर्व बीले ऑनलाईन भरू लागले आहेत. वर्क फॉर्म होम म्हणत सर्व ऑफिसच्या मिटींगला घरातून उपस्थित राहू लागले.

आमच्या कॉलनीत राहणारे रिश्तावाले काका मोबाईलच्या ॲप्सच्या सहाय्याने भाजीच्या ऑर्डर घेउन घरपोच भाज्या देऊ लागले तर घोघरी डबा पोहचवणाऱ्या शेजारच्या काकू व घरबसल्या योगा शिकणारे काका यांनीही ॲप्स तयार करून घेतले आहे.

मला काय करायचं ते स्मार्टफोन ? असे म्हणणाऱ्या आजीने तर स्वतःच्या पाककृतीचे पत्रनास व्हीडीयो युट्युबवर टाकलेत आणि आजी आता सर्व देवाचे ऑनलाईनच दर्शन घेत आहे.

ताई ही क्यूआर कोड स्कॅन करून साप्ताहिक वाचू लागली आहे व जापनीज भाषादेखील ऑनलाईन शिकू लागली आहे.

फेसबुक म्हणजे निव्वळ टाईमपास असे टोमणे मारणाऱ्या आल्याने फेसबुकवरच्या आलेल्या जाहीरातीवरून पुण्यामध्ये मस्त प्लॅट घेतला आहे व स्वतःच फेसबुकवर अपडेट राहत असते.

आणि सर्वात महत्वाचे म्हणजे तुला कशाला हवाय मोबाईल ? असे म्हणारे माझे आई-बाबा व मुलांनो मोबाईलपासून दूर रहा असे म्हणारे माझे शिक्षकचं आता आम्हाला मोबाईल देऊन मुलांनो घ्या व अभ्यास करा असे म्हणणे लागले आहेत.

सरते शेवटी आपल्या आयुष्यात असेच डिजिटल तंत्रज्ञानाचे स्थान वाढत जाणार आहे. यासाठी डिजिटल विश्वात येणाऱ्या धोक्याविषयी प्रशिक्षण घेऊन अपडेट राहणे गरजेचे आहे.

हर्ष पाटील

Inspired Roots

मित्र

मित्र हा शब्द बोलायला जितका सोपा वाटतो तितकेच खरा मित्र मिळणे किंवा मिळवणे ही फार कठीण गोष्ट आहे. एक खरा मित्र तो आहे जो तुम्हाला संकटात नेहमी मदत करतो आणि योग्य ते मार्गदर्शन देखील करतो. मैत्रीबाबत असे म्हटले जाते की मैत्री ही केली जात नाही तर ती आपोआप होते. एकमेकांची मने जुळल्यावर, एकमेकांचे वागणे आवडल्यावर पुढे जाऊन याचे रुपांतर गाढ मैत्रीत होते. मैत्रीचे हे नाते फार पूर्वीपासून चालत आले आहे. कृष्ण-सुदामा, राम, सुग्रीव, कर्ण-दुर्योधन ही त्याची काही उत्तम उदाहरणे सांगता येतील. खरा मित्र तोच जो आपल्याला नेहमी आपण कोण आणि काय आहोत याची निसंकोचपणे जाणीव करून देत असतो तसेच आपल्याला जीवनात एक उत्तम माणूस म्हणून घडविण्यास मदत करीत असतो.

समाजात सर्वांच्या बरोबर चालण्यासाठी, सर्वांच्या सुखदुःखात सारख्या प्रमाणात सामील होण्यासाठी, मनातल्या गोष्टी व्यक्त करण्यासाठी एका विश्वसनीय मित्राची गरज असते. त्यामुळे आपल्या जीवनात असा एकतरी मित्र मिळवा की, जो अनेकजण तुमच्याविरुद्ध असताना देखील तो मात्र तुमच्या सोबत नेहमी खंबीरपणे उभा राहील. तुम्हाला साथ देईल.

-राशी मुकेश गुंदेचा GRADE-VIII-J.C. Bose

Inspired Roots

सफिन हसन- भारतातील सर्वात तरुण आयपीएस अधिकारी.

कष्टाशिवाय यश मिळत नाही दृढनिश्चय आणि कष्टाने प्रत्येक त्रास संपतो आणि एक नवीन सुरुवात होते आयपीएस अधिकारी सफिन हसन हे याचे एक उत्तम उदाहरण आहे ज्याने खूपच मर्यादित स्रोतांचे यूपीएससी सिविल सर्विसची परीक्षा पूर्ण देशभरातून 504 व्या क्रमांकासह 2017 मध्ये यशस्वीरित्या उत्तीर्ण केली यावेळी त्याचे वय होते फक्त बावीस वर्षे. सैफिन गुजरातच्या सुरत येथील रहिवासी आहे निम्न मध्यमवर्गीय कुटुंबात तो लहानाचा मोठा झाला त्याचे वडील सुरुवातीच्या काळात सुरतेतील हिरे तयार करणाऱ्या कारखान्यात काम करत होते परंतु सर्व काही ठीक चालले असताना अचानक त्यांना आपली नोकरी गमवावी लागली दरम्यानच्या काळात त्यांच्या आईने चपाती बनवून विकण्याचे तर वडिलांनी इलेक्ट्रिशियन म्हणून कामाला सुरुवात केली वेळप्रसंगी कुटुंबाच्या उदरनिर्वाहासाठी त्यांच्या वडिलांनी चहा आणि अंडी विकण्याचे काम देखील केले या सार्याचा परिणाम साहजिकच होता बरेचदा घरातील सगळ्या सदस्यांना अर्धपोटीच झोपावे लागत होते विशेषतः शाळेत जाणाऱ्या सचिनला तेव्हापासूनच प्रत्येक गरजा पूर्ण करत असताना अनेक अडचणींचा सामना करावा लागत होता. शालेय शिक्षण संपल्यानंतर कष्टाच्या व दृढनिश्चयाच्या जोरावर नॅशनल इन्स्टिट्यूट ऑफ इंजीनियरिंग एनआयटी मध्ये प्रवेश मिळवला इथूनच खर्चा अर्थाने त्याच्या भावी दैदिप्यमान प्रवासालासुरुवात झाली. या सर्वांची प्रेरणा आपल्याला कुठून मिळाली असे त्यांना विचारले असता त्यांनी आपल्या आयुष्यात घडलेल्या एका घटनेबद्दल सांगितले. एकदा त्यांच्या गावात त्यांच्या जिल्ह्याच्या जिल्हाधिकार्यांनी भेट दिली होती ते आपल्या अंगरक्षकांची सह सर्व गावभर फिरत होते तसेच लोकांच्या अडचणी समजावून घेत होते आणि त्यांच्या अडचणींवर उपाय देखील करण्याचे आश्वासन त्यांना देत होते हे सर्व चित्र पाहून सफिन खूपच भारावून गेला आणि त्याने या संदर्भात आपल्याच गावातील एका व्यक्तीला विचारले की जिल्हाधिकारी कसे होता येते? तेव्हा त्या व्यक्तीने सफिनला यूपीएससी सिविल सर्विसेस परीक्षेबद्दल माहिती दिली आणि त्याचक्षणी सफिनला आपल्या जीवनाचे नवीन ध्येय मिळाले.

सफिनने पुढे दिल्ली या ठिकाणी येऊन यूपीएससी सिविल सर्विसेस परीक्षेच्या अभ्यासाला सुरुवात केली. घरची परिस्थिती बेताचीच असल्यामुळे त्याची हुशारी व अभ्यासू वृत्ती पाहून गुजरात मधील पोलारा कुटुंबीयांनी त्याला शिक्षणासाठी मदत देऊ केली. याच मदतीच्या जोरावर पुढील दोन वर्षे दिल्ली येथे राहून सफिनने आपला परीक्षेचा अभ्यास सुरू ठेवला. दुर्दैवाने परीक्षेच्या पहिल्या प्रयत्नानंतर त्याला एका अपघाताला सामोरे जावे लागले यामध्ये त्याच्या हाताला आणि पायाला गंभीर इजा झाली त्यामुळे त्याला दोन महिने रुग्णालयात दाखल व्हावे लागले. परंतु या संकटाला देखील धैर्याने सामोरे जात त्यानेदुसऱ्याच प्रयत्नात यूपीएससी सिविल सर्विसेसची परीक्षा अतिशय उत्तम गुणांनी उत्तीर्ण केली आणि तो देशातील सर्वात तरुण आयपीएस अधिकारी बनला.

-सोहम भुजबळ

ग्रेड- VIII-J. C. Bose

Inspired Roots

फूलवारी

" जिंदगी मेरी बहुत कीमती है उन पलों के लिए जिसमें मुझे जीना है,

जिनके लिए जीना है उन्ही के बारे में सोच कर ज़िया करती हूँ शिद्दत से पायी है ये ज़िन्दगी जिसे खोना ना चाहूँगी। "

अपनी सोच विचार के साथ जीना ही जीना कहलाया जाता है। कोई एक दिन की ज़िन्दगी जीना चाहेगा , तो भी नहीं जी नहीं सकता अकेले। किसी न किसी के उंगलियों को थाम कर चलना पड़ता है , चाहे वह उंगली माँ-बाप की हो या समाज की, उस उंगली का कर्ज़ पूरी ज़िन्दगी भी चाहकर चुका नहीं सकते। प्रत्येक उस व्यक्ति का हमपर उतना ही हक़ होता है जितना हमारा खुद पर। एक बचपन होता है जिसकी यादें मिटती नहीं और एक बुढ़ापा होता है जो घटता नहीं। हर एक पल ज़रूरी है ज़िन्दगी के लिए। मेरी ज़िन्दगी तो वह फूलवारी है, जिसे बहुत सारे मालियो ने सवारा है। एक खुशबू बनकर इस फूलवारी का नाम रोशन करना ही ज़िन्दगी है। किसी दो व्यक्तीयो की ज़िन्दगी एक जैसी नहीं है। मेरा पुरा जीवन हार एवं जीत पर निर्भर नहीं है बात तो ज़िम्मेदारी की हो तो ठीक है।

किसी ने कुछ कहा तो मेरी ज़िन्दगी के मायने वही रहेंगे जो मेरे लिए सही है।
मेरी सोच अलग है तो क्या हुआ? मैं हमेशा ज़िन्दगी के गीत गुनगुनाते जा रही हूँ बस यही काफ़ी है। बहुत खूब ही ना सही पर लिखते जा रही हूँ
.....यही काफ़ी है।

-Mrs.Nupoor Pashte (Hindi Dpt.)

Inspired Roots

मी खरच पालकत्व स्विकारले आहे का....?

होय मी पालक आहे. XYZ चा मी पालक आहे !
माझा मुलगा Oxford School मध्ये शिकत आहे.
माझ्या घरी माझ्या मुलाकरीता सर्व सुखसोयी आहेत.
परंतू त्या सर्वांचा तो योग्य की अयोग्य वापर करतो, हे मला कोठे माहीत आहे?
माझ्या मुलाला मी महागडी Hifi ट्यूशन लावलेली आहे.
मात्र तो कुणा सोबत फिरतो, त्याचे मित्र कोण?
ते कोणत्या विषयांवरील गप्पांमध्ये रंगून जातात?
हे मला कोठे माहीत आहे ?
वर्षाअखेरील पालक मिटींगमध्ये पाल्याच्या असमाधानकारक प्रगतीविषयी
आवाज उठविणारा आणि त्याकरिता शिक्षकांना जबाबदार
ठरविणारा मीच तो पालक आहे.
परंतू संपूर्ण वर्षभरात माझ्या मुलाच्या शंकांचेनिरसन,
त्याचा सराव, त्याच्या प्रगतीचा आढावा मी कोठे घेतला आहे ?
समाजातील माझा दर्जा (status) किती उंच आहे हे दाखविण्याकरिता मी इतरांना मोठ-मोठ्या
पाठ्या देत आहे.
परंतू पाठ्यांची हीच सवय माझ्या मुलाला कधीतरी वाईट मार्गावर देखील घेऊन जावू शकते
याचे मला भान कोठे राहिलेले आहे ?
आज स्त्रिया, लहान बालिका यांच्यावर होणाऱ्या अत्याचाराच्या बातम्या ऐकल्यावरती माझे
मन नशीब.... मला मुलगी नाही याचे समाधान मानत आहे.
मात्र माझ्या मुलाच्या मनात स्त्रिवर्गाविषयी आदर, आपुलकी, सद्भावना, करुणा
रुजविण्याकरता मी त्याच्या सोबत बसून आजवर कोठे वार्तालाप केला आहे?
आता येथे क्षणभर थांबून विचार करण्यास माझे मन प्रवृत्त होत आहे.

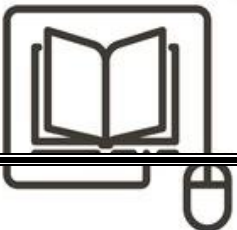
Inspired Roots

केवळ जन्म दिला ,पालन -पोषण केले. म्हणून नव्हे तर खर्चा अर्थाने मी माझ्या मुलाच्या सर्वांगीण विकासाच्या दृष्टीनी आजवर कितपत खटपट केली आहे, याचा सारासार विचार करण्याची हीच ती आजची वेळ आहे.

यापुढे आपल्या मुलांना जास्तीत जास्त वेळ देऊन त्यांना एक सुजाण, जागृत नागरिक म्हणून घडविण्याचा हाच तो काळ आहे.

होय आता मला माझी जबाबदारी खर्चा अर्थाने समजलेली आहे आणि लवकरच संपूर्ण सुबोधानुरूप मी म्हणेन की XYZचा मी पालक आहे, आणि त्याचे १००%पालकत्व मी स्वीकारले आहे.

Mrs. Aarvi Akshay Patil
Primary Academic Coordinator,
PIS, Ratnagiri.

Inspired Roots

Address: 26/B Kuwarbav, Near Siddhivinayak Regalia Konkan,
Ravindra Nagar, Karwanchiwadi, Maharashtra 415639

Phone: [082912 00227](tel:08291200227)

Website: <https://www.podareducation.org/school/ratnagiri>

Like us on facebook

<https://www.facebook.com/PISRatnagiri/>